

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 364.

93de Møde.

Fredagen den 7de Juni.

(Fortf.)

J. C. Larsen: Jeg vil blot til de faktiske Bemærkninger, jeg tillod mig at gjøre, føie, at det Exempel, som den ærede Rigsdagsmand anførte fra Side 41 i Fortegnelsen over de Embedsmænd m. Fl., som have en Indtægt af over 600 Rbd., neppes heller er heldigt, thi der staaer vistnok en Embedsmand opført, som har Pension fra 3 forskjellige Steder, nemlig fra Communitetet, Skolefondet og Sorø Academi; men jeg skal tillade mig at bemærke, at det dog egentlig er kun een Pension. Sagen er nemlig den, at den Paagældende havde et Embede, som indbefattede Revisionsforretninger for alle disse 3 Stiftelser, og hans Løn maatte derfor ogsaa udredes forholdsvis af dem alle; og som Følge deraf ogsaa Pensionen forholdsvis blive paalagt hver især. Der udredes saaledes kun een Pension, skjøndt rigtig nok af flere forskjellige Stiftelser. Hvad de tidligere omtalte Professorenker angaaer, da bestod Forholdet egentlig deri, at de fik deres Hovedpensioner af den daværende Generalpostkasse, og paa Grund af de særegne Forhold, hvori deres Mænd havde staaet til Communitetet, fik de en Tillægssum derfra. Efter de nyeste Bestemmelser er Forholdet imidlertid nu ordnet saaledes, at Professorenkernes Pension ikke i Reglen afholdes af Statskassen, men alene af Universitetet eller af Communitetet.

Finansministeren: I Anledning af det Forslag, som under Nr. 2 er stillet til § 2, tør jeg ikke anfæe det for aldeles overflødig at udtale, at jeg troer, den ærede Forslagsstiller har valgt den omvendte Fremgangsmaade af den, der vilde være den rigtige med Hensyn til Realiseringen af hans finantstille Ansøielser. Jeg troer nemlig, at det vilde have været forsigtigere, at den ærede Forslagsstiller, naar

han mener at kunne bevirke en saadan Forandring i vort hele Gagevæsen og finantstille System, at alle separate Fonds, hvoraf der udtalles Lønninger til Embedsmænd, kunde inddrages i Statskassen, da begynde med at søge at faae dette Forslag realiseret, og først derefter kom med det andet Forslag om, at naar saaledes alle Fonds, om hvilke dette Dnske kunde næres, vare inddragne i Statskassen, skulde denne ogsaa udrede Pensionerne. Der turde dertil være saameget større Anledning, som det i § 2 i Lovudkastet jo udtrykkelig hedder: „Pensionen afholdes af Statskassen, forsaavidt den ikke efter de Regler, som derom hidtil have gjeldt eller herefter maatte blive fastsatte, udredes paa anden Maade“. Der ligger altsaa i § 2 en Antydning af, at der kunde blive fastsat andre Regler med Hensyn til Pensionsudredelsen, end de nu bestaaende. Naar man derimod vil gaae den Vej, som den ærede Forslagsstiller, og begynde med at sige, at Statskassen skal overtage den hele Pensionsbyrde, og derimod kun stille i Udagt, for Fremtiden at bevirke den Forandring, at alle Fonds, hvoraf Gager udtalles, skulle inddrages i Statskassen, saa kom man i den Forlegenhed, at naar nærværende Pensionslouvdkast blev Lov, vilde der under alle Omstændigheder ligge et større eller mindre Tidsrum mellem denne Lovs Emanation og det Tidspunkt, da den ærede Forslagsstiller vilde være istand til at realisere sine Ansøielser om de separate Fonds, og i dette mellemliggende Tidsrum vilde Statskassen aabenbart være brostholden.

Winther: I Anledning af Finansministerens Uttringer vilde jeg tillade mig at bemærke, at disse andre Regler, som omtales i § 2, vilde jeg ikke have omtalt der, men jeg vilde netop have dem slettet ud ved mit Endringsforslag, og istedetfor dem vilde jeg have indsat en ny Paragræf. Jeg havde ikke troet, at dette Gagereglement, som er en absolut nød-